

Черниця Маряна.

(Частина поеми.)

[I.]

У неділю на вигоні
Дівчата гуляли,
Жартували з парубками,
Де-які співали —
Про досвітки, вечорниці
Та як била мати,
Щоб з козаком не ляла.
Звичайно, дівчата,
То про своє все й співають,
Яка про що знає.
Аж ось, з хлопцем старий сліпе
В село викандибає;
В руках чоботи, на плечах
Латана торбина
У старого. А дитина,
Сердешна дитина,
Обідрана, ледве, ледве
Несе ноженята...
Безталанний син Катрусі!
»Дивіть ся, дівчата,
Кобзар іде! кобзар іде!«
Та всі, яко мога,
Хлопців кинули, побігли
Зострічать сліпого.
»Діду-серце, голубчику!
Заграй нам що-небудь!
Я шага дам, я черешень,
Я напою медом;
А тим часом одпочинеш,
А ми потанцюєм.